

Ad § 13

Indenrigsministeriet

Fra *indenrigsministeren* er modtaget følgende skrivelse i besvarelse af det deri gengivne spørgsmål:

INDENRIGSMINISTERIET

Den 16. november 1982

Hermed fremsendes i 40 eksemplarer besvarelse af spørgsmål 11 ad § 13.06 Sundhedsvæsenet, stillet af folketingets finansudvalg til indenrigsministeren den 4. november 1982 (Bil. nr. 13.28).

BRITTA SCHALL HOLBERG

/ Johs. Qvist

Til finansudvalget

Spørgsmål:

Ad § 13.06. Sundhedsvæsenet

1) Af den fra regeringen modtagne spareplan fremgår, at der inden for sygehusvæsenet skal ske en forhøjelse af selvbetalertaksten.

Der ønskes en redegørelse for, hvordan reglerne om selvbetaling nærmere vil blive udformet.

Svar:

Det er i sygehuslovens § 10, stk. 2, fastsat, at indenrigsministeren fastsætter regler vedrørende betaling for personer, der ikke i medfør af sygehusloven har ret til vederlagsfri behandling.

I henhold til sygehusloven og indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 552 af 11. december 1980 om adgang til ydelser efter lov om sygehusvæsenet og lov om svangerskabshygiejne og fødselshjælp («ydelsesbekendtgørelsen») har alle personer, der har bopæl her i landet, ret til vederlagsfri behandling i bopælsamtskommunen. Endvidere har alle personer, der under midlertidigt ophold her i landet får akut behov for sygehusbehandling, ret til vederlagsfri behandling i opholdsamtskommunen.

Efter de gældende regler i ydelsesbekendtgørelsen kan personer, der ikke har ret til vederlagsfri behandling (i vedkommende amtskommune), modtages til behandling mod betaling af 300 kr. pr. sengedag og 150 kr. pr. ambulans behandlingsdag.

Denne lave selvbetalertakst, som langt fra dækker behandlingsudgifterne, har ført til, at sygehuskommunerne efterhånden er blevet meget afvisende over for selvbetalere, f. eks. udlændingsdanskere.